

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 12. Virgilij versus ex Æschylo imitati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

verbis. ὃν ἐστὶ καὶ τὸ πλείον ἐξ ἀναλώσεως χρυσίου καὶ μέλαν πινυ-
 ντήρας, παντὶ καὶ φυσικῶ βιβλίῳ καὶ ἠθικῶ περιδείαν ἔχων.
 Plinius quoque postea & Oppianus libro secundo
 idem prodiderunt.

*Explicatus & emendatus locus è secundo Epistolarum
 ad Atticum.* CAPVT XI.

CICERO in quadam Epistola libri secundi ad
 Atticum, cùm scripssisset, se cupere Alexandriam
 & reliquam Ægyptum visere, rogat eum postea, vt ad
 se scribat, quoniam Nepos proficiscitur, cui nam au-
 guratus deferatur: Quo quidem, inquit, vno ego ab
 istis capi possum. addit deinde: *Videte ciuitatem
 meam. sed quid ego hæc, qua cupio deponere, & toto ani-
 mo, atque omni cura φιλοσοφῆιν? sic, inquam, in animo.
 sic vellem ab initio.* Hæc igitur verba, *Videte ciuitatem
 meam*, quem sensum habeant alius viderit. Manu-
 tius ait, esse hemistichium ex veteri poeta in misera-
 bilem ciuitatis aspectum, ego locum corruptum ef-
 se opinor, & ita legendum, *Vide leuitatem meam.* pla-
 nè enim leuitatem quandam & inconstantiam consi-
 liorum suorum tota illa Epistola indicat Cicero. fie-
 ti autem potest, vt ex, *vide te*, factum sit, *videte.* dein-
 de illud, *vitatem*, quod nihil significaret, transferit
 in *ciuitatem.*

Virgilij versus ex Æschylo imitati.
 CAPVT XII.

PRÆCIPERE ac præsumere oportere sapientem
 omnia, quæ homini acerba & grauius accidere pos-
 sunt: talique præmeditatione leuiora illa, & perpeffu
 faciliora effici, disputatum est copiose à Cicerone, li-
 bro quarto Tusculanarum, allatiq; versus Euripidis
 è The-

Lat. Mauret
 Lectio
 LII
 25

Natu
 bi gra
 o sum
 um de
 edibile
 liunde
 . Sum
 n Gre
 patu
 Itaque
 e, tum
 sic dif-
 admi-
 ab orn
 turam
 facit à
 rorum
 icum
 Sei reg
 uerit
 p. m
 esio
 mmi-
 eor
 as è
 ed &
 endit
 iatib
 e his
 rbis.

è Thefeo, & Terentij è Phormione, quibus id confite-
maretur. Virgilius autem Aeneæ suo, quem omnis vir-
tutis exemplar esse voluit, vt ceteras laudes, ita hanc
quoq. tribuit; cum eum his verbis de se videntem fecit

— non vlla laborum,

O virgo, noua mi facies, inopinave surgit.

Omnia praecepi, atque animo mecum ante peregi.

qui quidem videri non immeritò possit hoc ex Aeschylus
lo sumpsisse, apud quem Prometheus ita loquitur

Καίτοι τί φημι; πάντα παρέξέπιστα μαι

Σκεδρῶς τὰ μέλλοντ'. εἰδὲ μοι ποταλυσίον

Πῆμι' εἰδὲν ἤξει. id est:

Quanquam quid aio? cuncta praeuoni optimè

Futura. nec ventura calamitas mihi

Inopina quisquam est.

Ennij hemistichium ex Euripide.

CAPVT XIII.

CICERO libro secundo De Finibus aduersus Epicu-
reos disputans, qui summam voluptatem de-
tractione omnis doloris terminabant: Hoc, inquit, di-
xerit potius Ennius;

—nimium boni est, cui nil mali est.

nos beatam vitam non depulsiōne mali, sed adeptiōne boni
iudicemus. quanquam autem non exprimit, vbi id En-
nius dixerit: facile tamen crediderim, esse hoc hemi-
stichium ex Hecuba; idque Hecubam ipsam pronun-
ciasse, apud Euripidem certè infelix anus exemplo suo
docet, inania esse bona illa, quæ plerunque in animis
hominum superbiam pariant. eum itaq. felicissimum
habendum, cui nihilo die obtingat mali. versus hi
sunt:

— κείν' ὁ δὲ λειώτατος,

Ὅταν κατ' ἡμῶν τυγχάνει μηδ' ἐν κακῶν.

Falsum